31992R3615

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 3615/92

1992 m. gruodžio 15 d.

dėl žemės ūkio produktų kiekių, į kuriuos būtina atsižvelgti apskaičiuojant grąžinamąsias išmokas, taikomas eksportuojant Tarybos reglamente (EEB) Nr. 3035/80 nurodytas prekes

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1968 m. birželio 27 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 804/68 dėl bendro pieno ir pieno produktų rinkos organizavimo ([1]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2071/92 ([2]), ypač į jo 17 straipsnio 4 dalį ir į atitinkamas kitų reglamentų dėl bendro žemės ūkio rinkų organizavimo, nurodytų 1980 m. lapkričio 11 d, Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3035/80, nustatančio tam tikriems žemės ūkio produktams, eksportuojamiems Sutarties II priede nenurodytų prekių pavidalu bendrąsias grąžinamųjų išmokų suteikimo taisykles ir jų sumos nustatymo kriterijus ([3]), 1 straipsnyje, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3381/90 ([4]),

kadangi Tarybos reglamente (EEB) Nr. 3035/80 numatyta suteikti grąžinamąsias išmokas už tam tikrų žemės ūkio produktų, naudojamų gaminant tam tikras Sutarties II priede nenurodytas prekes, eksportą; kadangi, kalbant apie to reglamento B priede nurodytų prekių eksportą, jo 3 straipsnyje numatyta, kad grąžinamoji išmoka gali būti suteikta tam žemės ūkio produkto kiekiui, kuris sunaudotas eksportuotoms prekėms pagaminti;

kadangi Reglamentas (EEB) Nr. 3035/80 buvo patvirtintas taikant tam tikrus Tarybos reglamentus dėl bendro žemės ūkio rinkų organizavimo, įskaitant Reglamentą (EEB) Nr. 804/68; kadangi Reglamento (EEB) Nr. 804/68 17 straipsnio 1 dalis ir atitinkami pagrindinių reglamentų straipsniai numato, kad minimų žemės ūkio produktų kainų Bendrijoje ir pasaulio rinkoje skirtumas gali būti kompensuojamas tokio dydžio grąžinamąja išmoka, kokia yra būtina tam, kad produktai galėtų būti eksportuojami tam tikrų Sutarties II priede nenurodytų prekių pavidalu;

kadangi, norint gauti grąžinamąją išmoką, naudojamus žemės ūkio produktus ir ypač iš jų pagamintas prekes būtina eksportuoti; kadangi bet kokia šios taisyklės išimtis turi būti griežtai apribota;

tačiau kadangi minėtų prekių gamybos procese gamintojai neišvengiamai patiria žaliavų, už kurias jie sumokėjo Bendrijos kainą, nuostolius, kai tuo tarpu už Bendrijos ribų įsikūrusių gamintojų nuostoliai priklauso tik nuo pasaulio rinkos kainų;

kadangi produktų, faktiškai sunaudotų eksportuojamoms prekėms pagaminti, sąvokos įvairiose valstybėse narėse aiškinamos skirtingai; kadangi Audito Rūmai savo metinėje ataskaitoje ([5]) pateikė pastebėjimus dėl darnaus nuostolių valdymo;

kadangi būtina nustatyti bendras žemės ūkio produktų, faktiškai sunaudojamų eksportuotoms prekėms pagaminti, sąvokos nustatymo taisykles;

kadangi gaminant tam tikras prekes gaunami šalutiniai produktai, kurių vertė labai skiriasi nuo pagrindinių produktų vertės; kadangi daugelis šių šalutinių produktų gali būti naudojami tik pašarams;

kadangi šiame reglamente numatytos priemonės atitinka visų vadybos komitetų nuomones,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinant Reglamento (EEB) Nr. 3035/80 8 straipsnio 1 dalies nuostatas:

1) faktiškai sunaudotų žemės ūkio produktų kiekiai, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 3035/80 3 straipsnio 2 dalyje, gali būti deklaruoti pateikiant nuorodą į valstybės narės gamintojos arba eksportuotojos kompetentingai institucijai atiduotą saugoti sąrašą;

2) šiame reglamente:

   a) „nuostoliai“ – produktų arba prekių kiekiai, gauti minėto gamybos proceso metu nuo to etapo, kuriame gamybai pradedami naudoti neperdirbti žemės ūkio produktai, išskyrus faktiškai eksportuotus prekių kiekius, b punkte nurodytas (gamybos) liekanas ir c punkte nurodytus šalutinius produktus, ir kurių neįmanoma parduoti;

([1]) OL L 148, 1968 6 28, p. 13.
([2]) OL L 215, 1992 7 30, p. 64.
([3]) OL L 323, 1980 11 29, p. 27.
([4]) OL L 327, 1990 11 27, p. 4.
([5]) OL C 324, 1991 12 13, p. 1.

b) „liekanos“ – minėto gamybos proceso metu gauti produktai, kurių sudėtis aiškiai skiriasi nuo faktiškai eksportuojamų prekių ir kurių neįmanoma parduoti;

c) „šalutiniai produktai“ – minėto gamybos proceso metu gauti produktai arba prekės, kurių sudėtis arba savybės skiriasi nuo faktiškai eksportuojamų prekių ir kuriuos įmanoma parduoti;

3) tačiau šiame reglamente:

a) minėtame gamybos procese gauti produktai, kurių sudėtis skiriasi nuo faktiškai eksportuotų prekių, parduoti už kainą, į kurią įeina tik jų realizavimo išlaidos, nelaikomi realizuotais;

b) minėtame gamybos procese gauti produktai arba prekės, kurie gali būti realizuojami tik kaip pašarai, sumokant arba nesumokant, priskiriami šio straipsnio 2 punkto a papunktyje numatytiems nuostoliams;

4) nustatant faktiškai panaudotų žemės ūkio produktų kiekius, taikytinos šios taisyklės:

a) kalbant apie visus žemės ūkio produktus, panaudotus taip, kaip apibrėžta Reglamento (EEB) Nr. 3035/80 3 straipsnio 2 dalyje, kuriems gali būti suteikta grąžinamoji išmoka, bet kurie išnyksta gamybos procese (pavyzdžiui, su garais ar dūmais arba negrįžtamai virsta milteliais ar pelenais), grąžinamoji išmoka suteikiama visų panaudotų kiekių atžvilgiu;

b) nepažeidžiant c punkto nuostatų, už prekių kiekį, kuris nebuvo faktiškai eksportuotas, grąžinamoji išmoka, skiriama už faktiškai panaudotus žemės ūkio produktų kiekius, nesuteikiama.

Jei minėtų prekių sudėtis tokia pat kaip ir faktiškai eksportuotų prekių, gali būti taikomas faktiškai jų gamybai panaudotų žemės ūkio produktų kiekių sumažinimas *pro-rata*;

c) nukrypstant nuo b punkto nuostatų, gali būti atsižvelgiama į 2 % masės arba mažesnius nuostolius, būdingus šio produkto gamybos procesui. 2 % riba apskaičiuojama kaip visų panaudotų žaliavų sausosios medžiagos masės dalis, atėmus a punkte nurodytus kiekius, lyginant su faktiškai eksportuotų prekių sausosios medžiagos mase arba taikant kurį nors kitą apskaičiavimo būdą, kuris atitinka minimų prekių gamybos sąlygas. 2 % riba gali būti pakeista didesne remiantis šio straipsnio 5 dalimi;

d) jei gamybos procesui būdingi nuostoliai viršija 2 % arba pagal 5 dalies nuostatas nustatytą konkrečią ribą, grąžinamoji išmoka, mokama faktiškai panaudotų žemės ūkio produktų atžvilgiu, už nuostolių perviršį nesuteikiama.

Tačiau pateisinamus didesnius nuostolius valstybių narių kompetentingos institucijos gali pripažinti. Valstybės narės praneša Komisijai apie atvejus, kai tai taikoma;

e) į faktiškai panaudotus žemės ūkio produktų kiekius, įsimaišiusius į šio straipsnio 2 dalies b punkte nurodytas liekanas, atsižvelgiama suteikiant grąžinamąsias išmokas;

f) kai gaunami šalutiniai produktai, faktiškai panaudoti žemės ūkio produktų kiekiai priskiriami atitinkamai eksportuojamai prekei ir šalutiniams produktams;

g) jei faktiškai panaudotų žemės ūkio produktų neįmanoma priskirti eksportuojamai prekei ir šalutiniams produktams (kartais analizės būdu), apie šį atvejį pranešama Komisijai ir prašoma jos nuomonės. Komisija perduoda savo nuomonę visoms valstybėms narėms, siekdama suderinto taikymo;

5) Komisija Reglamento (EEB) Nr. 804/68 30 straipsnyje nustatyta tvarka ir laikydamasi atitinkamų kitų reglamentų nuostatų, susijusių su Reglamento (EEB) Nr. 3035/80 1 straipsnyje nurodytų žemės ūkio rinkų bendru organizavimu, palaipsniui tam tikroms prekėms nustato didesnes specialias ribas, remdamasi valstybių narių pranešimais ir tyrimais, susijusiais su įprastais nuostoliais, patiriamais panašiomis gamybos sąlygomis gaminant Bendrijos rinkai skirtas prekes.

2 straipsnis

1 Šis reglamentas taikomas eksportui, kurio atžvilgiu, taikant Reglamento (EEB) Nr. 3035/80 8 straipsnio 1 dalį, nuo 1993 m. balandžio 1 d. pateikta faktiškai panaudotų žemės ūkio produktų deklaracija. Be to, jis taikomas nuo 1993 m. balandžio 1 d. pateiktai ankstesnei deklaracijai, naujai arba atnaujintai.

Taikant šį reglamentą, priimtina bet kuri nuo 1994 m. balandžio 1 d. nustatyta deklaracija, susijusi su ankstesne, bet ankstesnė deklaracija turi būti nustatyta, atnaujinta arba patvirtinta nuo 1993 m. balandžio 1 d.

2. Valstybės narės iki 1993 m. balandžio 1 d. praneša Komisijai apie priemones, patvirtintas šio reglamento taikymo tikslams.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1992 m. gruodžio 15 d.

Komisijos vardu

Martin BANGEMANN

Pirmininko pavaduotojas